

A TÖVISKORONÁS KIRÁLY

Makovei János

Nagy tömeg kíséri
Jerikóból Jeruzsálembe ma diadalút vezet.
Ilyen ünneplésre
Izráel legvénebb írástudója sem emlékezett.
Pálmaágak hullnak
Diadalkiáltás száll messze és száll egyre
A ködös völgyből
Víg örömet ígérő, büszke, magas hegyre.
Király Ő, ki itt vonul
Népe az, ki eljött ma hozsannát zengeni.
Mindenki zajos és
A hangulat felségesen sodró és oly ünnepi.
Ő csak megy, megy
Jeruzsálembe az ünnepelt dicső nagy király.
Tombolj ünneplő tömeg!
A nagy, menet Jeruzsálem előtt megáll.

*

Nagy tömeg kíséri
Jeruzsáleből ez az út vajon hová is vezet?
És ki Ő, kire ily tömeg
Emel kegyelmet nem ismerő szennyes kezet?
Mi a nagy bűne, vétke,
Hogy vállán nehéz, durván ácsolt kereszt,
S ki tette kintől gyötört
Vállaira? Mondjátok, ki volt, ki tette mindezt?
Fején milyen korona ez?
Tövisből font és nyomán vér, vér fakad.
Testét annyi ütés borítja,
S miért kíséri csúfolódva e zajos sáska-had,
Szavuk zúg kegyetlenül:
„Feszítsd meg! Feszítsd keresztre nekünk ma Őt!”
Iszonyú néptömeg kiált,
Kísérve konokul, a szelíd, alázatos halálba menőt.

*

„Én Istenem, én Istenem!
Miért hagytál el engem!' szava messze így kiált!
Ó, keresztre feszített tiszta lény, ki vagy te hát?

*

Te vagy az ünnepelt?
Kinek keresztje most, ott vad latrok között áll?
A Király, az én Királyom?
Az ünnepelt, a nagy hozsannával kísért Király?
Kereszten függsz
Temérdek bűnömért mindezt Te tetted velem!
Hajts térdet és fejet
Előtte erő, hatalom, szív, bölcsesség, értelem!

Budapest, 1969. március 2.

Forrás: www.keresztenydalok.hu